

عنوان مقاله:

اثر پرتوگیری طبیعی بسیار زیاد بر سلول های خون محیطی ساکنین مناطق با پرتوزایی طبیعی بالا در رامسر

محل انتشار:

مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان، دوره 12، شماره 10 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سجاد برزویی سیله

علی شبستانی منفرد

سعید عابدیان کناری

خلاصه مقاله:

چکیده زمینه و هدف: پرتوزایی طبیعی سال هاست مورد توجه دانشمندان قرار گرفته است. معمولاً سطح پرتوگیری انسان از منابع مختلف طبیعی حدود ۵/۲ میلی سیورت در سال است. این میزان در برخی از مناطق دنیا، بسیار بیشتر است. رامسر یکی از مهم ترین این نقاط است که دارای بیشترین سطح پرتوزایی طبیعی در مناطق مسکونی تمام زمین است. بر طبق گزارش سال ۲۰۰۰ میلادی UNSCEAR رامسر دارای حداکثر ۲۶۰ و میانگین ۲/۱۰ میلی سیورت در سال است. در این مطالعه علاوه بر دوزیمتری مجدد ناحیه و اندازه گیری برخی از فاکتورهای خونی، ارتباط آن ها با سطح پرتوزایی محل سکونت افراد مورد مطالعه قرار گرفت. مواد و روش ها: این مطالعه مقطعی از اردیبهشت تا تیر ماه سال ۱۳۹۰، روی ۶۰ نفر از ساکنین مناطق با پرتوزایی بالا و مناطق با پرتوزایی عادی رامسر به صورت تصادفی انتخاب شده بودند انجام شد پس از دوزیمتری منازل آن ها و تکمیل پرسش نامه طراحی شده، نمونه خون آن ها در شرایط استریل به آزمایشگاه انتقال یافته و تعداد گلبول های قرمز، سفید و پلاکت ها و زیر گروه های گلبول های سفید شمارش شد. نتایج به دست آمده با آزمون t مستقل مورد مقایسه قرار گرفتند. یافته ها: نتایج این مطالعه تاییدکننده مطالعات قبل که نشان دهنده پرتوگیری بالا به ویژه در ساکنین طالش محله رامسر بود شمارش لنفوسیت ها و سایر سلول ها در این افراد به تفکیک جنس، در مقایسه با منطقه عادی، تفاوت معنی دار نداشت. نتیجه گیری: علیرغم دوز موثر دریافتی بالا، اثرات تحریکی بر شمارش سلول های خونی ساکنین آن مناطق دیده نشد و به نظر می رسد الگوی تغییرات تعداد سلول های این افراد، با شرایط محل زندگی آن ها سازگار شده باشد. واژه های کلیدی: رامسر، ایران، پرتوزایی طبیعی، لنفوسیت های خون محیطی

کلمات کلیدی:

Ramsar, Iran, OBRA, Blood Cells Lymphocytes, رامسر، ایران، پرتوزایی طبیعی،

لنفوسیت های خون محیطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1710666>

